

noget, magthaverne ikke kunne lide, fordi han var dansk. Havde han levet i dag, var han blevet frataget ordet og var virkelig blevet straffet, for via § 266 b har man en helt anderledes sanktionsmulighed.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Uanset at jeg selvfølgelig taler på SF's vegne, på fru Anne Baastrups vegne, når hun ikke kan være til stede, vil jeg da gerne sige, at på linje med Poul Dam, som var ordfører på SF's vegne i 1970 – og som også er grundtvigianer ... (*Søren Krarup: var!*) ... var, for han er salig i dag – er ytringsfriheden helt afgørende.

Hver eneste gang man vil lave en begrænsning af ytringsfriheden – for som hr. Helge Adam Møller gjorde opmærksom på, er der stadig væk begrænsninger med hensyn til majestætsfornærmelse; hvorfor skal man ikke have lov til det? – synes jeg, man må spørge: Hvad mister vi af ytringsfrihed, hvis vi siger: Det må du ikke sige?

Jeg er ikke helt klar over, hvad hr. Søren Krarup mener med sin henvisning til salig hr. Jens Jessen. Jeg er ikke helt klar over det, for hvad er det for en ytring, han kom med dengang, som han kunne risikere at blive dømt for i Danmark i dag? Det tror jeg nok kræver en præcisering. Selv om min historiske hukommelse er rimelig omkring den sønderjyske historie, tror jeg gerne, hr. Søren Krarup er mere kyndig, end jeg er.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det skal blive meget kort.

Jens Jessen var som bekendt redaktør af Flensborg Avis, og det betød, at han befandt sig i et nationalt modsætningsforhold til den tyske besættelsesmagt eller til Preussen, der havde erobret Sønderjylland i 1864. Havde han levet i dag, var hans pressevirksomhed blevet udlagt som national polemik, dvs. forhåelse. Det var national polemik, men det kunne sagtens efter § 266 b eller af overvågningscenteret i Wien være blevet udlagt som utilstedeligt, fordi det var ensbetydende med at ytre en principiel kritik og et modsætningsforhold til Tyskland, som man ikke ville acceptere.

§ 266 b er skræddersyet til ethvert totalitært diktatur.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har ikke kendskab til, hvad Jens Jessen sagde i detaljer. Det er klart, at han fremhævede det danske; det gjorde man dengang. Om han gjorde det på en sådan måde, at det han sagde, hvis han havde levet i dag og havde sagt det samme, kunne komme ind under § 266 b, ved jeg ikke. Men jeg tvivler nu lidt på det, for ét er en national ytring, men at det skulle give anledning til, at man forhåner andre! Det, der ligger i § 266 b, er jo, at man forhåner andre. Man behøver da ikke at fremhæve sig selv ved at nedværdige og forhåne andre, og det er det, der ligger i paragraffen.

Kl. 17.35

Jeg synes, det er meget farligt, hvis man begynder at tale om, at det her er begyndelsen til et totalitært samfund, og siger, at nu er det lige ved, at vi er dér. Det gælder overvågning og det ene og det andet. Der er masser af ting, man skal være enormt betænkelig ved. Den personlige frihed skal være så uindskrænket som overhovedet muligt. Ytringsfriheden, forsamlingsfriheden, alle de frihedsrettigheder, som vi har i henhold til grundloven, og som vi også har i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention, alle disse rettigheder skal vi slås for. Men det betyder ikke, at man, hver eneste gang der bare er en antydning af en lille begrænsning, har et totalitært samfund.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Krarup for den tredje og sidste korte bemærkning og derefter hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det skal blive meget kort.

Jeg har formodentlig udtrykt mig uklart. Det, jeg ville sige, var, at § 266 b ville have givet de tyske myndigheder den mulighed, de søgte efter, for at få lukket munden på ham.

Det er det, at en sådan paragraf giver magthaverne al mulighed, fordi de altså kan mistænkeliggøre en hvilken som helst i dette tilfælde national ytring som ensbetydende med netop det, der kaldes racisme.

Det er derfor, man skal sondre meget skarpt i et retssamfund imellem holdning og handling, og i det øjeblik, man overskrider denne grænse, er man på vej ind i det totalitære, selv om man siger: Jamen vi er da ikke totalitære. Tankegan-